

ŚRODA – 23 PAŹDZIERNIKA

ZAPRASZAJCIE NA UCZTĘ KSIĘŻY I KONSEKROWANYCH

Komentarz na wejście

Święty Paweł przypomina dziś, że nasza wiara w Jezusa Chrystusa i możliwość przychodzenia do Niego z ufnością to niczym niezasłużone łaski. Ponad pięć miliardów ludzi na ziemi tej łaski jeszcze nie doświadczyło. Niektórzy nigdy nie słyszeli o Jezusie, inni choć usłyszeli, to prawdziwego Boga nie poznali. Zadaniem chrześcijan są modlitwa i współpraca, aby wszyscy mogli się dowiedzieć, że są przez Boga chciani i kochani. Jako przewodników Pan Bóg daje nam kapłanów i konsekrowanych. To od nich wymaga się szczególnej bliskości z Chrystusem i oddania życia dla ewangelizacji świata, bo wiele im Pan dał wraz z łaską powołania. W tej Mszy św. polecajmy wszystkich księży i osoby konsekrowane, aby ich życie było wzorem naśladowania Boga dla wszystkich, którzy się z nimi spotykają.

Modlitwa wiernych

Do Jezusa Chrystusa, w którym mamy śmiały przystęp do Ojca, zanieśmy nasze prośby.

– Za cały Kościół, aby był jasnym i wyraźnym znakiem życia wartości ewangelicznymi. *Ciebie prosimy...*

– Za ludzi i narody, do których nie dotarła jeszcze Ewangelia, aby żyli zgodnie z prawem naturalnym wpisanym w ich serca. *Ciebie prosimy...*

– Za kapłanów, którzy są wyświęceni, aby głosić Ewangelię, aby wszelkimi możliwymi sposobami budzili siebie i innych do misji. *Ciebie prosimy...*

– Za osoby konsekrowane, aby w sposób właściwy ich instytutowi

miały udział w działalności misyjnej i angażowały się w tę działalność z całego serca. *Ciebie prosimy...*

– Za zmarłych, aby mogli cieszyć się radością życia wiecznego. *Ciebie prosimy...*

– Za nas, którzy otrzymaliśmy łaskę wiary, byśmy codziennie przez modlitwę i świadectwo dbali o to, by każdy człowiek na ziemi poczuł się przez Boga ukochany i wybrany. *Ciebie prosimy...*

Jezu, który obdarzyłeś nas wieloma łaskami, wysłuchaj, prosimy, naszych prośb. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Rozważania różańcowe (tajemnice chwalebne)

1. Zmartwychwstanie Pana Jezusa

„Kto miłuje Boga, Ojca wszystkich, winien miłować bliźnich, w których rozpoznaje braci i siostry. Właśnie dlatego nikt z nas nie może pozostać obojętnym wobec faktu, że tak wielu ludzi nie poznało jeszcze pełnego objawienia się Bożej miłości w Chrystusie” (VC 77).

Zmartwychwstanie Jezusa jest potwierdzeniem Bożej mocy i miłości do każdego człowieka wszystkich czasów i miejsc.

Prosimy Cię, Panie Zmartwychwstały, za wszystkich szafarzy Eucharystii oraz za tych, którzy Cię w niej adorują i przyjmują. Niech każda Komunia św. i każda chwila adoracji uświadamiają nam odpowiedzialność za to, by wszyscy ludzie na świecie usłyszeli o Twoim zmartwychwstaniu.

2. Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Przed wstąpieniem do nieba Jezus posłał uczniów, aby kontynuowali Jego misję. By szli, głosili Ewangelię i udzielali sakramentów. I to na całym świecie bez wyjątku.

Prosimy Cię, Panie posyłający uczniów, za wszystkich księży, aby w wierności powołaniu głosili Ciebie i Twoją Ewangelię. By pamiętali, że przyjęli święcenia dla Kościoła powszechnego, a tym samym są odpowiedzialni za nieustanne budzenie do misji siebie samych i tych, którzy zostali powierzeni ich duszpasterskiej opiece.

3. Ześlanie Ducha Świętego

Ześlanie Ducha Świętego było impulsem wyjścia do świata z Dobrą Nowiną o Bożej Miłości. Apostołowie napełnieni Duchem Świętym uwolnili się od lęków i niepewności, a wychodząc z Wieczernika, zrobili pierwszy krok do tego, aby Ewangelia dotarła na krańce świata.

Prosimy Cię, Panie, Duchu Pocieszycielu i Ożywicielu, za osoby konsekrowane, aby każdym swoim gestem i zachowaniem były świadkami i nośnikami dobra i przebaczenia.

4. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Maryja nie zrobiła w swoim życiu nic spektakularnego, a jednak została wzięta do nieba z duszą i ciałem. Tak zechciał sam Bóg doceniając zwyczajne, ale jednocześnie święte, ciche i pokorne życie tej prostej kobiety z Nazaretu.

Prosimy Cię, Panie, który swoją Matkę wzięłeś do nieba, za kapłanów, konsekrowanych i świeckich, którzy codziennie, w zwyczajności dnia, swoim przykładem i życiem ukazują Twoją Ewangelię. Szczególnie za tych, którym stan zdrowia lub zaawansowany wiek nie pozwalają na działalność apostołską, ale ofiarują za misje swoje cierpienia.

5. Ukoronowanie Maryi na Królową nieba i ziemi

Maryja zyskała godność Królowej nieba i ziemi, bo Jej Syn jest Królem. Jezus pragnie, aby Jego Królestwo dobra, pokoju i miłości objęło cały świat.

Prosimy Cię, Królu i Synu Królowej, za osoby konsekrowane posługujące tam, gdzie Twoja Ewangelia nie jest jeszcze znana i tam, gdzie nie można jej głosić wprost. Prosimy Cię dla nich o cierpliwość, ufność i przekonanie, że Twoje Królestwo pewnego dnia nastanie na całej ziemi.

Czytanka różańcowa

Choć to sakrament chrztu św. czyni nas uczniami-misjonarzami, jednak różne są sposoby animacji i działalności misyjnej. Szczególnie zadanie na tym polu Chrystus powierzył księżom i osobom konsekrowanym. Nie dlatego, że są wyjątkowi, ale dlatego, że jak słyszeliśmy

w dzisiejszej Ewangelii: „komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie”. Otrzymany dar powołania kapłańskiego czy zakonnego, będąc oczywiście łaską, staje się jednocześnie wysoko postawioną poprzeczką.

Księża mają za zadanie prowadzić do Chrystusa, walczyć z grzechem z nami i za nas, dbać o depozyt wiary, głosić Słowo Boże, sprawować sakramenty i własnym przykładem ukazywać Bożą miłość, cierpliwość i dobroć. Osoby konsekrowane, przez profesję rad ewangelicznych mają być znakiem Królestwa Bożego na ziemi. Mają pokazywać, że można i trzeba być braćmi i siostrami wszystkich, pokładać ufność w Bogu, a nie w rzeczach materialnych i wypełniać jak najdoskonalej wolę Pana Boga. To nie są łatwe zadania, a ludzie są tylko ludźmi. Przyjęte święcenia czy złożone śluby nie sprawiają, że znikną słabości, ułomności czy grzechy.

Warto zatem gorliwą modlitwą otaczać te osoby, którym wiele dano i od których wiele się wymaga. Przynośmy je do ołtarza, módlmy się za nie szczególnie w czasie Mszy. W sercach i myślach zapraszajmy na każdą ucztę eucharystyczną księży i konsekrowanych, których Pan postawił na drodze naszego życia. Tych, którzy nas ochrzcili, spowiadali, odprowadzają dla nas Msze, pobłogosławili małżeństwo, uczyli religii, wspierali rozmową, modlili i modlą się za nas.

Jeśli będziemy się za nich więcej modlić niż narzekać i wytykać im błędy, to z pewnością będziemy mieć lepszych księży i konsekrowanych, a dzięki temu i nam będzie łatwiej w drodze do nieba.

S. Monika Juszcza RMI, PDM